

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Més és menys

La trama. Nova York, avui. Un angoixat professor d'institut que es dedica a suplències mensuals viu experiències traumàtiques amb col·legues i estudiants.

La pel·lícula. Tony Kaye (Londres, 1952) és un completíssim personatge renaixentista: director de fotografia, guionista, actor, músic, cantant, cineasta, pintor, escriptor, poeta. A *El professor*, reduccionista títol espanyol de *Detachment* (Indiferència) posa una allau d'imatges emfàtiques, entre el to documentalista i la narració melodramàtica, més l'afegit d'apunts gràfics de pissarra escolar, al servei d'un guió de gran ambició temàtica: el fracàs de l'ensenyament, l'individualisme en la societat nord-americana, la crisi familiar, els traumes infantils, la violència juvenil. Kaye escull l'estètica de la lletjor que, a força de dislocacions visuals, cadètiques, tempteja allò tan romàntic, gòtic, com existencial, de la poètica nihilista. Les referències literàries a l'Edgar Allan Poe de *La caiguda de la casa Usber* i a l'Albert Camus de *La caiguda*, puntegen un relat claustrofòbic i desassossegant, centrat en l'antiheroi Henry Barthes (homenatge al semiòleg Roland Barthes?) envoltat d'una galeria de personatges secundaris que malden per tenir el seu lloc dins l'acció d'aquest fulletó hipermodern, pessimista. Per tant, el mosaic ultra-realista confegit per Kaye tan aviat t'escup fora de la sa-

la cinematogràfica, com et xucla les tendrelles culpables que tots porten dedins. Dóna la impressió que el cineasta anglès malfia de la capacitat intel·lectual, emotiva, d'empatia visual, de l'espectador que assisteix a aquest psicologista descens als inferns paternofiliars i socials (amb remuntada final al centre de menors on l'espera l'Erica) del turmentat protagonista, que interpreta un Adrien Brody addicte al rictus tràgic. Toca esmentar que Kaye ha pogut adobar Brody amb un selecte

El professor

Director: Tony Kaye.
Intèrprets: Adrien Brody, Sami Gayle, Marcia Gay Harden, James Caan.
EUA, 2011. 97'. Funatic
Lleida. 20 novembre.

repartiment d'il·lustres patums: Marcia Gay Harden, James Caan, Blythe Danner.

La imatge. Henry Barthes aplicant el boca-boca a l'alumna Meredith.

La frase. "Tot és un caos, però si te'l treus fora, tot acaba sent millor" recepta Barthes a la seva alumna predilecta. D'aquesta pràctica vomitiva en viuen psiquiatres, confessors i barmans.

La recomanació. Cinèfils amb recances pedagògiques i altres dèries familiars.